

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“

Štev. II.

V Ljubljani, 1. novembra 1902.

Leto XXXII.

S a m.

Samcat speje deček boren,
Samcat speje skozi vas;
Vetra dih mu lice boža,
In igra se s kodri lās.

Nihče, nihče ne pozna ga,
Sam po svetu hodi — sam,
Vsaka hiša mu je tuja
In zaprt mu vsak je hram.

Le tam doli kraj vasice
Kjer zvonik se dviga v viš,
Mu poznan je grob samotni,
Mu poznan je trhel križ.

Pod gomilo tisto spava
Mati mu že vrsto let,
On pa zvest ob vernih mrtvih
Grob prihaja ji oplet . . .

Milka Posavska.

Življenje.

Hitro list za listom pada,
Pada, lega v grob hladan,
A ko zadnji bo odpadel,
Prišel bo počitka dan.

Ah, ti listi — leta naša,
Kako hitro ginejo!
Mnogo človek si obeta,
Pa kot list prominejo . . .

Osojski.

